
Açık Kapılar

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşler, aziz dostlar,

Allah Teâlâ; babamız Âdem aleyhisselamdan beri insanın ezeli düşmanı olarak bize tanıttığı şeytanı, her insana yetecek kadar güçlü tutuyor.

Aslında şeytan kendiliğinden gücü olan ve sürekli enerjisini yenileyebilen bir güneş değildir mesela. O da bizim gibi bir mahlûk, o da bizim gibi bir Allah'ın verdiği ömrü yaşıyor. O da bizim gibi Allah'ın verdiği imkânlarla iş yapıyor. Allah nasıl bizi kendisine kulluk için yarattıysa onu da kullarındaki ciddiyeti ölçmek için test aracı olarak tutuyor.

Şeytan hiçbir şekilde başkaldırıp, dağa çekilip terör eylemi yapan yabancı biri değildir. Terörist değildir şeytan. Yaratılış maksadı budur. Nasıl Allah kullarını sıhhatli yaratıp sonra da o sıhhatlerini bozacak mikrop da yaratıyor, hastalık da yaratıyor; hayat bunu gerektirdiği için. Aynı şekilde Allah Teâlâ, şeytanı da isteyerek ve bilerek, planlayarak yarattı. Planlı bir şekilde Âdem aleyhisselamın, babamızın karşısına çıkardı. Âdem tuzağa düştü, ayrı bir konu.

Şeytan! Melun şeytan! Melun olmasına melundur, lanetlidir ama kaçak veya korsan değildir. Şeytan kanunidir. Legal çalışıyor. Allah Teâlâ onun legal çalıştığını yani kanunlar doğrultusunda çalıştığını bize Kur'an-ı Kerim'de defalarca haber verdi. Ne dedi şeytan Allah Teâlâ'ya: "Beni kıyamete kadar sal, kullarının aldatılması için çalışayım." Allah Teâlâ da "serbestsin; halis kullarım hariç hepsini aldatabilirsin" dedi.

Demek ki imanında ve amelinde ihlas bulunan, Allah'ı tanıyan ve sapmamak üzere sadakat gösteren kulları hariç herkes şeytanın tabii abonesidir. Ama kullar şeytan yaratıldı diye, şeytan gibi bir engel var diye Rablerinin huzuruna herhangi bir mazeretle çıkamazlar kıyamet günü. Herhangi bir insan, şeytanın yüzünden böyle oldum deme hakkına sahip olmayacak. Çünkü Kur'an şeytanın hakikatini kaç ayetinde bize izah etti. Müslüman'ın yeryüzünde bulunma vazifesi nedir ki? Tuzaklara düşmemektir. Eğer Allah, şeytan gibi bir engeli karşımıza çıkarmayacak olsaydı bizi cennette tutardı. Cennette namaz kılın derdi. Aksine cennette namaz yok. Dünyada namaz var, dünyada kulluk var.

Şeytanın varlığı ve legal -kanunlar doğrultusunda çalışan- ve kendisine tanınan yasal hakları kullanan bir mahlûk oluşu gerçeği, bizim şeytan üzerinde donanımımızın olmasını gerektiriyor.

Şeytan karşısında, şeytanın tuzakları karşısında nasıl davranacağımıza dair bilgimiz olmasını gerektiriyor. Kardeşler, biz şeytanın binlerce tuzağını bilme yerine iki şeyi bilirsek şeytanın hilelerinden kurtulup Allah'ın rahmetine sığınabiliriz.

Birincisi: Şeytanın en büyük emeli, kulu Allah'tan koparmaktır, ibadet yaptırmamaktır. Önce iman ettirmemeye uğraşır, küfür cephesinin bir kişi fazla olması için uğraşır. O ister ki kendisi gibi ebedî cehennemde kalacak olanlar çok olsun. İmandan kopartılmasa eğer yani illa iman eden taraftan olursa bir insan, bu sefer ibadetsiz yaşamasını ve çorak kalmasını ister, namazdan soğutur, Kur'an'dan soğutur, Allah'ın emri olan din kardeşliğinden soğutur, fitne çıkarır, huzursuzluk çıkarttırır, ailede huzursuzluk çıkarttırır, mümin kardeşler arasında huzursuzluk çıkarttırır, camiye sempatik olmaktan çıkarttırır. Yani bu işleri yapar ki mümin, imansız kalmadı bari imanı susuz kalsın ister. Bunu da beceremezse mümini günaha sokturur. Bu sefer onlarca, yüzlerce ibadet yapan mümin onlarca, yüzlerce de günah yapınca baş başa kalır. Bazen günahları ağır basar.

Bu onun birinci bloktaki çalışmasının özetidir. Nedir bu özet? İman etme. Ettiysen bari ibadet etme. İbadet yaptıysan bari günah da yap denk kalalım. Yani günahı da var sevabı da var, nasıl olsa bunlar tartılacak; bir günah fazla gelse kıyamet günü, yaptığın ibadetler olsa bile cehenneme gireceksin. Bir dakika birisi cehennemde yansa o mutlu olur bundan. Kendisi ebedî kalacağı için cehennemde bu onun insan üzerindeki çalışmasının birinci bloğunu, birinci bölümünü oluşturuyor.

İkincisi: Şeytan ister ki kul, Allah'tan umudunu kessin ve uzaklaşsın, geri dönme umudu olmasın. Hâlbuki Allah da istiyor ki kulum ne yaparsa yapsın ama benden gitmesin. Kudsî hadis-i şerifte aleyhisselam Efendimiz, Allah'tan naklederken buyuruyor ki: Der ki Allah; “kulum, şu okyanusların köpükleri kadar günah işlesen benim rahmetimi geçemezsin. Gel, dön gel.” Allah böyle ister. Allah, 100 kişi öldürmüş birisini bile kabul etti. Ebu Cehil'in oğlunu da kabul etti. Ebu Cehil de iman etseydi onu da kabul edecekti. Peygamber'in amcasını öldüreni, ciğerini sökeni bile kabul etti. Peki Peygamber öldürenleri bile kabul eden bir Allah!

Allah istiyor ki kulları tertemiz kalsın. Kalmayacak! İnsanın yapısı kirlenmeyi gerektiriyor. Bu sefer “gelsin temizleyeyim onu” istiyor. Allah'ın bu maksadını, bu arzusunu, kullarından beklentisini bildiği için şeytanın en önemli çalışma metotlarından birisi kulum Allah'tan umudunu kestirmektir. İster ki şeytan, küçücük bir günah bile olsa yaptığı kul düşünsün ki bunun geri dönüşü yok artık, kırdık bu çanağı gitti. Kul böyle düşünsün ister. Allah da istiyor ki kulu bilsin, 100 peygamber öldüren biri bile olsa, Allah Gafur ve Rahim'dir. Geri döneni alıyor, kabul ediyor. Helvadan put yapıp “ilahım budur” diyen, “Allah yoktur, ilah şu benim yonttuğum taştır” diyen ve 50 sene o taşın önünde secde eden, Allah'ı yok sayan müşrikleri, kökten dinsizleri bile Allah kulluğuna kabul etmek bir kenara, en değerli kullarından biri olarak huzuruna aldı ve çoğunu da şehit olarak cennete koydu. Hesapsız kitapsız cennete koydu. Allah böyle geri dönüş yapan herkesi kabul ediyor

Allah'a göre bütün yolların u dönüşü vardır. İnsanın herhangi bir noktadan geri gelmesi, u dönüşü yapması mümkündür. İmandan da böyledir yalnız. Ne kadar ilerlersen ilerle, küfre doğru u dönüşü her kavşakta vardır.

Küfürden de isyandan da böyledir. Ne zaman u dönüşü yapacaksan Allah bekler seni. Şeytan da ister ki kul, umudunu kessin. Bu nedenle aslında meleklerin bir sevapla sildiği günahları bile gözünde canlı tutar. “Hatırlıyor musun, delikanlı iken şunu yapmıştın, askerden dönerken şöyle yapmıştın, filan piknikte şunu yapmıştın...” bunları hep sürekli canlı tutar. Belki müminin bunları Rabbine dönüş gerekçesi olarak canlı tutması doğru ama şeytan o mantıkla canlı tutmuyor bunu. “Sen kim geri dönüş kim! Buradan geri dönüş yapılmaz, buradan dönüş yok, buradan düz gideceksin” der, şeytanın en büyük kazancı kulların Allah'a dönüş kapılarını kullanamamalarıdır.

Çünkü Allah, kullarının günah işlemesinden dolayı onları defterden silmiyor. En büyük günahları işleyen kullarına bile kapılarını açık tutar Allah. Peygamber Efendimiz aleyhisselamın bir hadis-i şerifinde bu harika inceliği görüyoruz. Dikkat ediniz kardeşler, inceliği diyorum. Demek ki gözümüzden kaçan bir yön bu. Buyuruyor ki Efendimiz: Bir mümin iyi bir iş yapmaya niyet ettiği zaman, filan işi yapayım diye düşündüğü zaman, onu kalbinden bey-ninden geçirdiği zaman bunu Allah biliyor. Bakıyor ki kalbinde umreye gitmek var, kalbinde beş sayfa Kur'an okuyup yatmak diye bir şey var, kalbinde bir yetim çocuğun saçını okşama-ya dair bir duygu var. Hemen meleklerine tembih ediyor, kulum bunu yaptı diye yazın. Tamam... daha yapmamış, düşünüyor sadece; yapsam mı diye düşünüyor. Yapayım diye karar veriyor. Sonra yapınca, (kul yapmadan daha defterlerine geçilmiş zaten) 10 defa yaptı buyuruyor Allah Teâlâ. 10 defa yaptı. Öyle kabul ediyor.

Aynı Allah, kulu kötülük yapmayı düşündüğü zaman bunu yazdırmıyor, bekleyin diyor, yapıyor kulu; meleklerine “tövbe eder belki kulum, bekleyin” diyor. Tövbe işareti olma-yınca da adalet gereği onu da 10 defa yazması gerektiği hâlde yaptığı kadar yazdırıyor. Al-

lah'ın kapıları asla kapanmıyor. Ne zamana kadar açık bu kapılar? Kıyamet sabahına kadar ve ya kişinin özel kıyameti kopuncaya kadar.

Demek ki kardeşler, şeytanın en büyük taktiği Allah'tan uzak tutmaktır kulu, sonraki ikinci büyük taktiği Allah'a dönüş yollarını tıkalı göstermektir. Allah'ın ilanı kıyamete kadar geçerlidir. Hiçbir kapısı Allah'ın kapalı değildir. Nasıl kapalı olur ki; bize Esmâü'l-Hüsna'sını tanıtırken Allah, kendisine ait isimlerini tanıtırken, Kur'an'ı okuduğumuzda Peygamberi aleyhisselamdan onu tanıdığımızda bu isimlerden iki tanesi Gafur ve Gaffar'dır. Allah Gafur'dur; bağışlar demek. Sadece Gafur değil, Gaffar'dır; çok bağışlar. Bağışlamak Allah'ın adıdır. Allah Gaffar'dır, Gafur'dur. Böyle bir Allah'ın kapısı kapalı olur mu hiç? Kesinlikle Allah'ın kapısı açıktır. Çünkü o Gafur'dur çünkü o Gaffar'dır.

Gafur olması Rahim olmasından kaynaklanıyor. O Erhamu'r-Râhimin olduğu için kendisine Gaffar olmayı da uygun görmüştür. Biz eğer Allah'ın rızasını kazanıp cennetine girmeyi amaç edindiyssek -elhamdülillah mümin olmamız bundan kaynaklanıyor- o zaman bileceğiz ki milyon hatamız bile olsa, yere göğe sığmaz hataların sahibi bile olsak, onlarca cinayet bile işlemiş olsak hatta ve hatta firavun bile olup "buraların ilahı benim" diyecek hataların benzerlerini yapmış olsak Allah'ın kapısı yine açıktır ve şeytanın en büyük projesi de bu kapıları kapalı göstermektir.

"Allah'ın açık tuttuğu kapıları kapanmıştır. Onlar senin için değil ashab-ı kiram içindi, Sen kırdığın çömlükleri biliyor musun?" deyip bir miktar da tevazu ve alttan alma, özverili bir tenkit yaparak böyle güzel de bir iş yapıyormuş gibi hissettirmek şeytan taktiğidir. Biz şeytandan Allah'a sığınırken yani 'Eûzübillâhimine'-ş-şeytâni'r-racim' dediğimiz zaman onun bu iki büyük tuzağını bilerek bunu söylersek Allah bizi şeytandan korur. Çünkü şeytan sana dayatılmış, kapatılmış kapıları olan bir Allah'ı gösteriyor. Allah da sana Kur'an'da binlerce defa Gaffar olduğunu hatırlattı. Ne demek el-Gaffar? Kapısı kimseye kapanmayan Allah demektir.

Kardeşler, o kapı ne kadar açık biliyor musunuz? Firavun, hain firavun, "bu altından nehir akan, şu Nil nehrinin aktığı vadinin ilahı ben değil miyim! Benim, benden büyük ilah mı olur!" diyen bir hain. "Şu Musa, Allah'tan söz ediyor, yapın yüksek bir kule de şu Allah'ı göklerde vurayım, delik deşik edeyim" diyen hain. Kur'an bunları söylüyor, böyle dedi diyor. Böyle bir hain. Bu kadar nankör, bir damla sudan yaratıldığını unutan bu adama, bu despota Allah en büyük beş kulundan birisi olan Musa aleyhisselamı ve onun yanında yardımcısı Harun aleyhisselamı ayağına gönderdi. Dedi ki "bu firavun delirdi, ne konuştuğunu bilmiyor, öldürüyor, asıyor, kesiyor bir de ilah benim diyor." Bu kadar seviyesiz, delirmiş, kudurmuş. "Bu adamın yanına gidin" buyurdu Allah. "Ey iki peygamber, Musa ve Harun, onun ayağına gidin. Ona bir damla sudan yaratıldığımı, basit bir insan olduğumu, eceli olduğumu, ebedî cehennemde kalacağımı..." Yani bir peygamberin bir insana hatırlatacağı şeyleri hatırlatın ve cümleye dikkat edin kardeşler: "Bir de onunla çok nazik konuşun."

Nazik konuşun, belki aklını başına alır da Allah'tan korkar, iman eder. Eğer Allah'ın kapısı kapalı bir kapı olsaydı, çıktın daha giremezsin, çıkmasaydın bu kapıdan deseydi Allah, insanın yürüdüğü yolları u dönüşlü doldurmasaydı, her istediğin yerden her an u dönüşü yapma imkânı olan bir yol olmasaydı bu yollar, bu kadar adilemiş, seviyesi düşmüş bir despotun ayağına en büyük kullarından birisi olan Musa'yı belki aklını başına alır, belki Allah'tan korkar diye gönderir miydi? Allah'ın kapısı ne kadar açık ve nasıl hasretle kullarını beklediğini bu gösteriyor; başka hiçbir şeye gerek yok.

Efendimiz bir başka hadis-i şerifinde, Allah'ın bu kapıları nasıl açık tuttuğunu, nasıl adım başına u dönüşü koyduğunu anlatırken buyuruyor ki: "Size Allah'ın, kulu tövbe ettiği zaman ne kadar sevindiğini, razı olduğunu söyleyeyim mi?" Buyuruyor ki: "Bir adam düşünün, bütün erzağını bir devenin üzerine koymuş. Kendisi de deveye binmiş, uzun çöl yolculuğuna çıkmış." Çöl ne demek, deveden başka şeyle yürüyerek gidemeyeceğin yol demek. Kum batıyor, kızıl sıcaklık var, yürüyemiyorsun. Adam yorulmuş, devesinden inmiş, biraz dinleniyim bir ağacın altında demiş. Dinlenirken hayvan kaçmış gitmiş. Uyanmış da bakmış ki hay-

van yok, sağı solu aramış, yok. Su hayvanın üstünde, yiyecek hayvanın üstünde, bu yoldan gelen olmaz geçen olmaz. Burada öleceğim ben demiş. Aramış aramış, bulamayınca bari uyuyarak öleyim demiş. Bir zaman sonra da hayvan sesiyle uyanmış. Bakmış ki deve dolaşıp geri gelmiş. Çok sevinmiş.

Şükürler olsun Allah'ım demiş. Şükürler olsun, hayvanı geri gönderdin. Suyum geldi, yiyeceğim geldi. Ölümden dönmüş böylece. Şükretmek için demiş ki adam heyecanlanıp, heyecanlanıp ters konuşmuş: "Rabbim" demiş, "sen zaten benim kulumsun, ben de senin Rabbimim, böyle uygun olurdu." Sevincinden dili dönmüş adamın. Yani senin gibi bir Allah elbette beni kurtarırdı diyecek, ters söylemiş. Diyeceğini şaşırması, ölüp dirilmiş gibi bir adam. İşte bir mümin dönüş güzergâhını kullanmaya karar verdiğinde, u dönüşü yapıp Rabbine döndüğünde Allah, bu adamdan daha çok sevinir buyuruyor. Niye sevinisin ki Allah, muhtaç mı sana, abone sayısı arttı gurubunun diye mi seviniyor? Hayır, bir kulu daha cehennemden kurtuldu diye seviniyor. Neyi gösteriyor, neyin işareti bu? U dönüşü her adım başı var. Kesinlikle melun şeytanın dediği gibi değil, tam Allah'ın dediği gibidir. U dönüş imkânımız vardır, Allah bütün kullarını bekliyor. Firavun bile, firavun bile okyanusun dibine sürüklenmeye başlamadan önce, "Rabbim Allah'tır" dese kurtulacaktı. Ama aslında yine firavun "Rabbim Allah'tır" demedi. Bulduğu hâlde, ecel burnuna kadar yanaştığı hâlde, yine de "Musa'nın ve Harun'un Rabbine inanıyorum" dedi. Gene kibirli. Ölürken bile kibrinden vazgeçmedi. Bu hepimiz için ders kardeşler.

Firavunun dönüşünü bekleyen bir Allah var karşınızda. Şeytanın anlattığı gibi değil, öyle abartarak değil, en büyük günahlar, şüphesiz büyüklük açısından çok büyüktür, öldürücüdür, çökerticidir, yıkıcıdır, helak edicidir. Süreklileştiği zaman, kaldığı zaman dönüş yapıldıktan sonra Allah'ın izni ile günah yoktur. Büyüğü de yoktur küçüğü de yoktur, yeter ki Allah'ı bilip geri dönme taktiklerini bilelim.

Kardeşler, bu şuuru zihnimize iyice yerleştirecek çok müthiş bir örneği defalarca Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'den dinledik. Bir kere daha, teberrüken üzerimizde ağır tesirleri olsun, ölünceye kadar hangi Allah'ın kulu olarak yaşadığımızın şuurunu kaybetmeyelim diye bir kere daha dinlemekte yarar var. Buharî, Müslim, İbni Mace, İbni Hibban ve Ahmed bin Hanbel'in sahih hadis kitaplarının rivayet ettiği bir hadiste Ebu Said el-Hudrî radiyallahuanh, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'den naklederek buyuruyor ki: Adamın biri hain, doksan dokuz kişi öldürmüştü. El bombasıyla mı yaptı, beline bomba mı bağladı, öldürmüştü işte. Tek tek mi öldürmüştü, çocuk mu büyük mü; önemli değil, doksan dokuz cana kıymış. Ama bir gün de u dönüşünü kullanmaya karar vermiş.

Gitmiş, bir rahip bulmuş. Yani Hıristiyan din adamını bulmuş. "Ben doksan dokuz kişi öldürdüm. Beni Allah kabul eder mi?" diye sormuş. Deli misin sen, bir de utanmadan konuşuyorsun demiş ona, adam vurmuş onu da öldürmüştü. Adam doksan dokuz kişinin katili, yüz olsa n'olacak, yüze tamamlamış. Bir iki gün sonra tekrar tutuşmuş yüreği. Yahu ben nasıl yapacağım, nasıl Allah'ın huzuruna gideceğim demiş, gitmiş başka bir rahip bulmuş.

Bu olay demek ki aleyhisselam Efendimiz'den çok önce olmuş bir olay ama hikâye değil, gazete haberi değil, ajanstan gelmiyor. Buharî'den, Müslim'den, İbni Mace'den, İbni Hibban'dan, Ahmet bin Hanbel'den geliyor. Ajans haberi değil. Vahiy haberi.

Bir başka âlime gitmiş, ben böyle böyle yaptım demiş: "Filancaya gittim, o da beni ürküttü, onu da öldürdüm, beni Allah kabul eder mi?" demiş. Rahip bakmış, bu adamın 101 yapmada tereddüdü yok, demiş ki "kardeşim senin asıl sorunun; bulunduğun çevre seni çok kışkırtıyor. Sana tavsiyem, terk et buraları." Adam da ne yapayım demiş. Filan yere git diye ona uzak bir yer göstermiş rahip; orda iyi insanlar var, sen zamanla düzelirsin orda demiş.

Bu da inanmış, tamam demiş. Rahibin adamı niye gönderdiği belli değil, büyük ihtimalle başından savmış onu. "Olur" dese akli almıyor; yüz kişinin cinayeti nasıl ödenecek. "Olmaz" dese yüz bir olacak bu sayı. Adam almış tezgâhını gitmiş. Yolda eceli gelip ölmüş adamın. Adam ne yaptı, kendisine Allah'ın tövbesini kabul edeceği, u dönüş noktasını göster-

ren birinin gösterdiği yere gitti. U dönüş şuradandır dedi. Adam aldatıldı aldatılmadı, başından savdı savmadı; çok önemli değil, adam Allah'ı aradı, Allah'ın adresi nerde gösterildiyse oraya gitti. Yürüyerek yola çıkmış. Adam “dünyanın sonuna kadar yürüsen bu işten kurtulursun” denseydi, dünyanın sonuna kadar yürümeye hazırdı. Allah'ın aradığı da bu zaten.

Yolda vefat etmiş, bildiğimiz gibi insan hangi standartlarda yaşarsa o tür melekler gelip onun ruhunu kabzedip götürüyorlar. Salih insanların ruhlarına ait melekler var; nezaketle gelip, onu karşılayıp, istikbal ederek müjdelere verip ruhunu öyle alıyorlar. Kâfirlerin, zalim ve katillerin ruhlarını da o tür melekler gelip ona cehennemdeki yerini gösterip ödünü patlatarak alıp götürüyorlar. Âdem aleyhisselamdan beri kanun böyle. Her iki grup melek de gelmişler, onun ruhunu teslim alacaklar. Kötülük melekleri gelmişler, sebep belli; adam yüz kişinin katili. İyilik melekleri gelmiş, u dönüşü yaptı bu adam diyorlar, bu yolun yolcusu değil. Bu melekler aralarında Allah'ın hikmeti gereği tartışmışlar. Biri “bizim abonemiz” diyor, öbürü bizim abonemiz diyor. Allah üçüncü bir grup melek göndermiş, hakemlik için.

A noktasından b noktasına gidiyordu, a noktasından b noktasına kadar olan mesafeyi ölçün, ne tarafa yakınsa o tarafı kabul etsin buyurmuş. Hangi tarafın yakınındaysa o taraf alsın ruhunu demişler.

Kardeşler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor, adam canı çıkacakken sendelemiş, göğsünü ileri atarak düşmüş. Ölçüldüğünde sadece göğsünün öbür tarafta kaldığı anlaşılmış. U dönüşünde yakalanmış adam. Kaç kişi öldürdüğün önemli değil, hangi Allah'a döndüğün önemlidir. Hangi Allah'a döndün? İblis bile akıl edip dönseydi, Gafur ve Rahim bir Allah bulacaktı. Adam u dönüşünü çok iyi yakaladı. Açık bir kapıdan girdi. At başı deniyor ya, atın başı kadar bir mesafeyle yarışı kazandı. Rabbinin huzuruna mağfur bir kul olarak gitti.

Peki, o yüz kişi ne olacak? Allah için önemli mi? Beş yüz kişi olsa ne olacak. Halid bin Velid kaç Müslüman'ın canına kıymıştı Resûlullah'ın önüne u dönüşü yapmak için geldiğinde. Soruldu mu ona? Amr ibni As kaç cana kıydı, kaç Müslüman kırbaçladı. Peygamber aleyhisselamın önüne geldiğinde “evet ya Muhammed, bu işler böyle ama ben normal bir adam değilim. Senin adamlarına çok zarar verdim. Allah beni affedeceğine hususî söz versin, öyle iman ederim ben” demiş. Geçmiş çok kabarık çünkü.

Sen Peygamber'i, son Peygamber'i Allah'ın, dedesi İbrahim'in Mekke'sinden sürgün etmişsin, karnında çocuk olan hamile kadınları çöllere sürmüşsün sen! Amr ibni As basit bir adam değil. Mekke'nin ağasıydın sen. Ama ne cevap aldı aleyhisselam Efendimiz'den? “Amr, İslam geçmişi silen bir dindir.” buyurmuş. Kimi öldürdüğün, Peygamber'i Mekke'den kovdurduğün önemli değil, İslam geçmişi silen bir dindir diyen kişi, Amr'a bunu söyleyen kişi, Amr'ın Mekke'den sürdürdüğü Peygamber aleyhisselatu vesselamdı.

Kesinlikle, son nefese kadar her atılan adımın dibinde muhakkak u dönüşü vardır. Allah'ın kapısı kıyamet sabahına kadar veya kişinin özel kıyametine kadar açıktır. Biz sadece tövbeyle bu kapıların açık olduğunu zannediyoruz. Hani kul tövbe ederse Allah da kapısını açık tutar diye hesap ediyoruz. Bugün bir grup ayet okuyacağız. Bakacağız ki mesele tövbe noktasına gelmeden bile yolun akışıyla u dönüşüne götüren istikametler var. Biz en büyük kabahati şeytanın ikinci tür propagandasına, yani “senin dönüşün olmaz çok kötüsün, sen gittin, fena kaydın, senin frenlerin tutmadı” deyişine aldanıyormuşuz. Hâlbuki Allah, kullarının özel bir tövbe hamlesi olmadan bile bazı hareketlerinden hoşlanarak dahi kullarını huzuruna iyi insanlar olarak kabul ediyor; bunu Kur'an'dan öğreniyoruz.

Ankebut suresinin yedinci ayeti kardeşler, bütün müminler için büyük bir müjdedir. Umuttur, göklerden daha büyük bir umuttur. Çünkü Arş'ın sunduğu bir umuttur kardeşler. Allah Teâlâ buyuruyor ki: “İman edip salih amel işleyen kullarımızı...” Salih amel ne demek; yaşam tarzını Allah'a göre belirliyor demek. Sabah namazında kalkıyor, iş vaktinde değil. Haramdan uzak durmaya çalışıyor. Allah'ın yasak ettiğini yasak kabul ediyor. Allah'ın emri olunca da onu mubah veya farz olarak muhakkak kendisinin hakkı şeklinde, görevi şeklinde görüyor. Salih amel sahibi yani şuurlu bir Müslüman elbette pot kırıyor bu arada. Elbette

onun da kıldığı çömler var. Yanlış sızler sızluyor, bazı namazları dalgınlıkla üç rekât kılmış, bazen ayağı kaymış, ağzından ağır sızler çıkmış. Bunların hepsi meleklerin, sol taraftaki meleklerin yazıp biriktirdiği şeyler.

Tamam, adam hacca da gidiyor, tamam adam zekât da veriyor, hayır da yapıyor ama baya da çömlek kırmış. Gençken kırmış, işe başladığında kırmış, sağda rüşvet vermiş soldan rüşvet almış, Allah'ın ona tanıdığı imtiyazları veyahut ele geçirdiği fırsatları nefsinin lehine değerlendirmiş. Eşine hakaret etmiş, hanımını üzmüş, kocasını üzmüş; kimse melek değil ama ana karakterde iman edenlerden; salih amel kavgası yapanlardan, iyi kul olmak için mücadele ediyor. Köy derneğinden bulunduğu şehre kadar nerde bulunursa, Allah'ın razı olacağı yerlerde bulunayım, Allah'ın razı olmayacağı yerlerde ne işim var diyor. Mantıklı düşünüyor.

Böyle insanlara Allah'ın vaadi nedir? "...Kesinlikle ve muhakkak, kötölüklerini sileceğiz onların." Tövbe ettikleri için değil, hacca gittikleri için değil. Müslüman olarak yaşamaya çalıştıkları için. İman edip imanını depoya kaldırmıyor. İmanından sonra müminin böyle yaşaması lazım, bu apartmanda ben oturmam, bunun altında meyhaneye var diyor. Bu bankaya yakın binadır, yarı fiyatına da verilse bu binadan daire almam diyor. Çünkü Allah'ın faizinin işlendiği lanet bir müesseseye yakın bu bina diyor. Böyle diyen bir adam, günün birinde kendisi de faiz almışsa eğer, onun hatasını affedeceğiz Allah buyuruyor.

Neden? Çünkü faiz yemiş olsa bile, faize bulaşmış olsa bile değil mi ki Allah'la savaşan bir kurum diye bankanın önünden geçmeyip arka sokaktan dolaşıyor. Mümin karakteri bu, mümin kimliği bu. Allah ile beraber yaşamayı arzu eden mantık bu. Bu mantığa sahip mi? "Onun hatasını kesinlikle sileceğiz." Bitmedi. Bu kadar değil müjdesi. Sen ev seğerken bile, iş seğerken bile Allah'a göre iş seğmeye çalıştın ya, bir sürü de hataların vardı üstelik. Yani millete böyle derken, sen zaten sağda solda bir sürü çömlek kırıyordun. İnsanların haberi yoktu ama Allah'ın haberi vardı. Onları silecek Allah. Sen mümin kalitesi gösterdin ya, müminlerle berabersin ya. Sen camide görsünler beni, caminin nüfusu bir kişi kalabalık görsün, şeytan kahrolsun, küfür "bu camiler hâlâ doluyor" diye gayzından çatlasın diye düşünen bir adamdın ya, bu arada da düğününde alkol kullanmışsın, şu hatayı yapmışsın, bunları melekler biliyor, bunlar dosyalarda var. Ama sen bir gece de gözyaşi akıtmıştın, bir gece de Kur'an okurken senin duygusal anların olmuştu. "Ya Rabbim, ne güzel kitap indirmişsin" dediğin anlar da vardı ya senin; "...ve biz hem günahlarını affedeceğiz, hem de onu huzurumuza alırken yaptığı en güzel iş neyse, o standarttan kabul edeceğiz onu."

Bir sürü çömlek kırmıştın sen. Ağzından galiz cümleler çıkmıştı, mümine yakışmayan yanlış işler yapmıştın, ama Allah seni gördü ya sen ashab-ı kirama imreniyorsun. Sen Ömer olmak istiyorsun, Ali olmak istiyorsun. Seni Allah böyle bir görsün, yaptığın en iyi iş ne idi, bir kere hacca gitmiştin mesela, hacda çok duygusal, müthiş bir atmosferde ibadet ettin. Sana dediler ki arkadaşlar, "hadi Cidde'ye alışverişe gidiyoruz, kaliteli mallar var" demişlerdi, "ben Kâbe'yi bırakmam, siz nereye giderseniz gidin" demiştin ya... Senin hararetinin en yüksek olduğu, meleklerin en yüksek puanını yazdığı oydu. Hayatında yaptığın yegâne, Allah için akıttığın gözyaşi, en kaliteli iş o. Seni Allah kıyamet günü o Kâbe'sinin önünde "ticarete gelmiyorum, nereye giderseniz gidin, ben burada tavaf edeceğim" dediğin andaki puanın en yüksek puanın, seni Allah o şekilde kabul edecek.

Hâlbuki seni hayat ortalamana göre kabul etse battın gittin kıyamet günü, hayat ortalamam çok düşük. Bir kere ivmeyi yükseltmişsin, bir kereliğine Kâbe'de heyecanlı an olmuş. Bir kere Kur'an tefsiri dinlerken yükselmiş, neredeyse uçacak gibi olmuşsun, o anı yakalamış Allah, seni o tip kullarından kabul ediyor. Nerden bildim bunu? Ankebut suresini indiren Allah'tan öğrendim. "Kesinlikle onu ödüllendireceğiz, yaptığının en iyisiyle." Tek şartı var Allah'ın. U dönüşlü bir yolda gittiğini bil. Allah seni şuurlu bir mümin olarak görsün. Ezan okununca Müslüman, bankalar açılınca bankacı; öyle değil. Faize bulaşmış birisi olsa bile, zina ya, kumara bulaşmış biri olsa bile Allah dendiğinde Ömer'in Allah'ına, Ebu Bekir'in Allah'ına, yani o yüksek atmosfere o heyecanlı imana doğru koş, ama hayat ortalamam düşük ol-

sun, bundan korkma. Ankebut suresinin 7. ayeti, yüzlerce açık kapıdan bir kapı gösterdi bize. İşte bu kapı açık.

Bir başka açık kapıyı Hud suresinin 11. ayetinde görelim. Bakın Allah hangi kapıyı açıyor. “Hayat şartlarını sabra göre ayarlayanlar, amel-i salih üzere yaşayanlar”, tövbe edenler değil, adamın karakteri sabırlı adam, akrabaları eziyet eder, ahirette buluruz karşılığını der sabreder. Evladından işkence görür. Sövüp saymıyor, Rabbine havale ediyor. “Ben derdimi Allah’a sunarım. Benim Allah’ım var, o beni yalnız bırakmaz.” Hususî, bir şeyhe gidip tövbe almaktan söz etmiyor Allah. Öyle değil. Kadir gecesini bekliyor camide, büyük hoparlörler sonuna kadar açılmış. Miting gibi “tövbe ya Rabbi” diye bağırılıyor. Heyecanla âmin diyor. Öyle de değil Allah’ın anlattığı.

Uzaktan bakıldığında, onu on senedir uzaktan izleyen komşuları “maşallah, Nuh aley-hisselam soyundan mıdır, Eyyüb’ün soyundan mıdır...” derler. Sabır karakterli adam. Freni tutan adam. Allah onu sinadıkça o sabrediyor. Evladından dert çekiyor, sabrediyor. Bu sabır karakterli adamlara “büyük bir mağfiret, büyük bir ödül sözüm olsun” Allah buyuruyor. Bitti. Bunlar ne için kazandılar, sabır karakterini hayat normu hâline getirdiği için. Adamın temel özelliği sabretmek. Ama kendisine ait konularda sabrediyor. Ümmet-i Muhammed’in perişanlığına, Kudüs’ün işgal edilmesine, müminlerin çocuklarının fareler gibi doğranmasına sabretmek değil; hastalığa, dertlere, musibetlere, fakirliğe ve diğer sıkıntılara sabretmektir. İş Allah’ın dini için cihat etmek, gayret etmek, mal infak etmek olduğunda sabır yok. Amel-i salih var o zaman. Bir açık kapı daha gösterdi Allah. Ne imiş o açık kapı? Sabretmeyi karakter hâline getir. Sana Allah’ın iki sözü var. Mağfiret sözü açık kapı, büyük bir ödül sözü cennet. Allah’ın sözü bu.

Nisa suresinin 31. ayetinden büyük bir kapı daha açıyor Allah Teâlâ. Şu şeytanın “bir de utanmadan Kadir gecesi dua yapacaksın güya. Senin hacca bile gitmemen lazım, Kâbe’yi kirletirsin!” dediği mantık var ya. Öyle değil bu. “Ey kullar, siz şu ağır günahlara bulaşmama-ya çalışın. Gerisini silip süpüreceğiz, sizi temizleyeceğiz.” Allah buyuruyor. Yeter ki ‘faizsiz ekonomi olmaz’ deme. Yeter ki faize bulaşma. Zina etme. Yeter ki annen babandan beddua almadan ölsün anan baban. Anan sana beddua etmesin. Sen bir sürü eğri büğrü işler yapmışsın, bazen namaz kaçırmışsın, ramazanda askere gittin diye oruç yemişsin, bunların hepsini biliyor Allah. “Onları sileceğiz. Onurlu bir karşılamayla sizi karşılayacağız.” Allah buyuruyor. Hangi karşılama söz ediyor? Size selam olsun hoş geldiniz kullarım, dediği cennetten söz ediyor Allah. Şartı ne? Faiz, zina, sihir, ana-babaya saygısızlık gibi, şirk gibi ağır hataları inatla sürdürme. Eğer onlardan biri varsa acilen Rabbine dilekçe ver, ben döndüm ya Rabbi de, döndüm de. Döndüysen seni bekliyordu Allah zaten.

Kardeşler, Al-i İmran suresinin 135 ve 136. Ayet-i celilesi, gökler büyüklüğünde geniş bir kapıdan bahsediyor. Bu sefer ayetin stili değişti. Bu sefer kumarhanelerde, meyhanelerde, filan zina merkezinde, filan alkol merkezinde, filan büyücünün, sihirbazın, kâhinin odasında, filan annesine babasına hakaret eden adamın köyünden Allah söz ediyor. Şu büyük potlar kırıp, büyük günahlar işleyen kullar var ya, buyur ya Rabbi biz oyuz işte, biz oyuz. Ne çamlar devirdik biz. Ne minareler yıktık. Buyur ya Rabbi. “Sonra da biz nasıl bu hatayı yaptık deyip Allah’ı hatırlıyorlar.” Yıkılmışlar, minareler yıkılmışlar, Mushaf’ları imha etmişler. Yıllarca ezan susturmuşlar, susturulan ezana sessiz kalma gafleti göstermiş. En çirkin şeyleri yapmış ama bir de sonun da “yahu Allah bizi bunun için mi yarattı” diye akıllanmışlar.

Yani kapıyı vuruyorlar; açık mı, girebilir miyiz? Buradan dönebilir miyiz diye sormuşlar. Allah ne cevap veriyor? “Benden başka kim sizi affedebilir.” Gelin diyor gelin. Büyük olduğunu biliyor Allah. Büyük günah olduğu için zaten “Allah’tan başka kimse bu günahı affedemez”, bunu bildiği için Allah. Belki hafız olduğun, belki hacı efendi çocuğu olduğun hâlde zina ettiğini biliyor Allah. Belki sen soylu şerefli, zikir ehli, tasavvuf erbabı bir adamın torunu kızı olduğun hâlde sırf üniversite emeli ile rezil rüsva dolaştığını görmüştü Allah. Onun için diyor ki üniversite emeli ile lise umuduyla, filan komşu umuduyla, şu çıplak vaziyette düğü-

nüne çıkan filancayla tokalaşan, filancayla haram işleyen, filancanın alkolünden alanı zaten Allah soruyor. Ona diyor ki Allah, benden başka kimse sizi affedemez zaten. Ben de kabul ettim. Bir şartı var Allah'ın: Bu işi inatlaştırmayacaksınız. Döndün mü hoş geldin, yine gidersen güle güle. Bir daha dönünceye kadar. Bunlara da Allah'ın müjdesi haktır. Müjdesi kanundur.

Kardeşler, Furkan suresinin 70. ayetindeyiz. Kur'an'ın Furkan suresinin 70. ayetindeyiz. Hepimiz kulaklarımızı tıkayalım, gözlerimizi kapayalım. Ruhumuz Allah'ı tanısin şimdi. Hangi Allah'a kul olarak duruyoruz biz. Öyle Kadir gecesinde, tövbe törenlerinde filan, kameraların önünde, mevlit dualarında, hatim dualarında... Geç o günleri. Geç geç oyalanma oralarda. Sen yol kenarlarındaki parklara takılmışın kardeşim. Onlar yol kenarlarındaki parklar, çiçeklikler. Acilen ilk dönüş kapısına dikkat et. Nasıl Allah bekliyor, hangi Allah bekliyor seni. Şimdi Furkan suresinin 70. ayetinden gözlerimizle değil, kulaklarımızla değil, ruhumuza, insanlığımıza, kalbimiz ve beynimizle Allah'ı dinleyelim.

Bakın çamlar deviren, adamlar öldüren şu 100 kişinin katili var ya, 100 kişi öldüren üstelik de ne büyük günah işlemişin dediği için âlimi de öldürmüş, şu 100 kişinin katilini Allah nasıl karşıladığını söylüyor. Bir gün şu binlerce insanın başına bomba yağdırarak, onlarca çocuğun katili olan adamlar bile bir gün akıllanıp da “ey Rabbim” diyecek olsalar hangi Allah onları karşılayacak, Furkan suresinin 70. ayetine bakıyoruz. “Tövbe edenler ve imanını gerçekleştirenler...”

Tövbe ediyorsun, Allah'a iman hakkını veriyorsun. “Filan hoca efendi tövbe ettirdi” değil he... O Kadir gecesi tövbesi, hatim duaları törenleri, o mevlit törenleri var ya, onlar belediye seçimi kazanmak için yol kenarlarına çiçekler miçekler olarak koymuştu onları. Onlardan geç sen. Oradan dönüş olmaz. Dönersen mola yerine girersin yol bitmez. Oradan geç, ilerideki dönüşü Allah gösteriyor. Müminliğin hakkını ver. Ve salih amel yapanlardan ol. Görün ki Allah, yanlışa verdiği emek kadar hakka emek vermeye çalışıyorsun. Dün gaflette geçirdiğin günleri bugün zikrullah ile geçirmek istiyorsun. Dün batıl romanlar okuyarak geçirdiğin gününü bugün Resulullah'ın sünnetini okuyarak geçiriyorsun. İyi iş yaptığını görsün Allah. Ama dün ne kadar sürmüştü senin için; 50 sene, belki 100 sene, belki 90 sene dalalette geçirmiştin. Cevabı ne Allah'ın; “Onlar”, şu 50 sene, 70 sene en ağır suçları işleyenler, “onların günahlarını sevaba dönüştüreceğiz.”

Büyük bir dönüşü gösteriyor Allah. Şeytan ne diyordu? “50 sene sen zina pazarla, 50 sene yüzlerce Müslüman'ı faize bulaştır, bir de tövbe edeceksin ha!” Şeytan böyle diyor. Allah, “ben tövbelerini kabul edeceğim, şeytan yanlış söylüyor” demiyor. “Onların o rezilliklerini en güzel sevaplara dönüştüreceğini” söylüyor. Neden, niye böyle yapıyorsun ya Rabbi? “Çünkü Allah Gafur ve Rahim'dir.” Sadece âdil değil, adalet “hadi affettim” demektir ama Gafur olursa Allah, Rahim olursa, gufranı ve merhameti senin geçmişini, yani o 100 insanın cinayetiyle Allah'a geleni, 100 çocuk doğurmuş bir kadın olarak karşılayan Allah'ın var senin. Neden biliyor musunuz kardeşler?

İnsan düşünür ki bu kadarı da olur mu? Evet bu kadarı da olur. Çünkü beş kişinin katilinin tövbe etmesiyle 100 kişinin katilinin Allah'a gitmesi arasında çok fark var. Birisinin üzerine şeytan 5 ton yük koyuyor, buradan kalkma diye. Öbürüne 100 ton yük koyuyor, kalkma buradan diye. 100 ton ağırlığı sıçratıp atıp da Allah'a giden büyük bir iş yaptığından 100 kişinin katili olarak da Allah'a gelse Allah onu 100 insanı ölümden kurtarmış olarak kabul ediyor. Hangi Allah'la yarışyorsun sen? Hangi Allah'ı bıraktık gittik?

Ve kardeşler, bir örnek daha, sadece akıllarımız dursun diye. Bir kere daha hangi Allah'ın kuluyuz, şunu düşünelim diye. Tegabun suresinin 14. ayetine kalbimizi açalım. Kulaklarımız dursun. Bir kere de kalbimiz dinlesin. Buyuruyor ki: “Ey iman eden kullarım”, biziz değil mi? Elhamdülillah. “Sizin eşleriniz ve çocuklarınızdan düşmanlarınız olabilir size.” Dikkat edin düşmanlarınıza. Eşiniz sizi cehenneme sürüklüyor olabilir. Seni delirtiyor olabilir. Oğlun sana dünyayı zindan ediyor olabilir. Kızın açılıp saçıldığı için sana hayat yaşanmaz geliyor olabilir. Camiye gitmeye utanabilirsin çocuklarından dolayı. Çocuğunun sana açtığı

borçlardan dolayı herkese borlu hâle gelmiş olabilirsin. Evlat bu, eş bu. Düşmanın olabilir, düşmanın yapmadığını da sana yapabilir. Evladın yaptığını sana düşman yapmayabilir.

Bitti mi? Tegabun suresinin kalplerimize dinlettiğimiz 14. ayeti bitmedi. Sana düşmanlık yapıyor eşin. Oğlun, kızın sana düşmanlık yapıyor dedi ya Allah, siz yine babalığınızı anneliğinizi gösterip affederseniz çocuklarınızı... Kalplerimiz bir söz dinlesin Allah'tan! Kendi evlatlarını diri diri gömen, vahşi, müşrik Mekkeliler'i eğiten ayetleri dinliyoruz arkadaşlar. Peygamber duası ile mucizelerle, Ebrehe'yi helak eden meleklerle helak etmedi Allah onları. Kur'an ayetleriyle düzeltti Allah. Kur'an eritti, kalıba koydu, meleklerden daha güzel hâle getirdi ashab-ı kiramı.

Buna rağmen eşinizi ve çocuklarınızı affederseniz, görmezden gelerseniz, bırak bir daha yapmaz dersiniz, "Allah da sizi mağfiret edecektir."

Taşlaşmış ve kapitalist mantığa yakalanmış, Kur'an'dan etkilenmez hâle gelmiş kalplerimiz duysun bunu! Yatağa girdiğin ve cinsel zevk yaşadığın karına karşı sana işkence yaptığın zaman, sana zulmeden kocana karşı işkence yaptığın zaman, sana hayatı çekilmez hâle getiren oğluna, kızına karşı... sana azap eden kendi doğurduğun ve beslediğin çocuğuna karşı beddua etmez, dayak atmaz ve bağışlarsan, Allah olarak ben de seni bağışlayacağım diyor Allah. Senin ailende huzur bozulmasın diye sabreden bir baba olursan, Nuh gibi 950 sene oğlunun düzelmesini beklersen, Allah'ın sana sözü: "Ben de seni affedeceğim."

Cami yaptırırsan değil, köprü yaptırırsan değil, çok hacca gidersen değil, çok Kur'an okursan değil. Oğlunu affet, ben de seni affedeyim. Allah diyor. Hâlbuki "ey Rabbim, sen demedin mi bu oğlun senin düşmanın, ahiretini helak ediyor diyen sen değil misin? Benim değil mi bu imtihan?" Hani 100 kişinin katilinin dönmesi zordu ya, senin de bir yığın emek vererek büyüttüğün çocuğunu affetmen o kadar zor işte. Yaptın mı, bağışladın mı? Allah da seni bağışladı. Çünkü Allah Gafur ve Rahim'dir.

Kardeşler, şeytan binlerce senedir vallahi yalan söylüyor. Billahi yalan söylüyor. Bizi sadece hatim dualarında, mevlit dualarında, tövbe alıp vermelerde, bu tip törenlerde oyalayanlar, yanlışa oyalıyorlar. Düz yürürken bile Allah bizi bağışlıyor. Evimizde çocuğumuzu okşamak bile tövbe etmek kadar mübarek olan bir müjdeyi Kur'an bize vermiştir.

Tegabun suresi burada, Kur'an burada, inşallah müminler olarak biz de buradayız.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.